N.C.P.G.R.

MEENSEL - KIEZEGEM '44

44e Jaargang – 1e Editie – Maart 2019

Een nieuwe lente… een nieuw begin.

Op donderdag 7 maart verwelkomden wij een omvangrijke groep KWB-leden uit Heusden-Zolder. Na een weldoende koffie bij Fruit Vanhellemont bezochten zij onder begeleiding van onze gidsen het ere-kerkhof in Meensel en omgeving, het monument in Kiezegem, het info-centrum en het standbeeld van wielerlegende Eddy Merckx.

Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden – Meensel-Kiezegem 1944 vzw

Erkenningsnummer P005656 – Afgiftekantoor Tielt-Winge

Verantwoordelijke uitgever : Vital Craeninckx, Leuvensesteenweg 168 3390 Tielt-Winge

INFOLOKAAL MEENSEL-KIEZEGEM '44
Ontmoetingscentrum Meensel-Kiezegem
Kapellekensweg 30a, 3391 Meensel-Kiezegem

Reservaties
Marcel Reynders +32 16 63 47 37
Jos Lemmens +32 16 63 36 11

HAGELANDS VREDESMUSEUM
Huize Hageland
Oudepastoriestraat 22, 3390 Tielt-Winge

Reservaties
Marc Cauwbergs +32 16 63 58 54
Ann Verrek +32 16 63 95 56

BESTUUR

VITAL CRAENINCKX
Voorzitter
+32 16 63 46 23
+32 496 50 46 77

FREDDY DUERINCKX
Ondervoorzitter
+32 16 62 12 38
+32 479 69 97 88

VIVIANE CAUWBERGS
Secretaris
+32 16 53 41 88
+32 473 32 07 76

JOS LEMMENS
Penningmeester
+32 16 63 36 11
+32 477 45 67 36

WERKGROEPEN

HERDENKINGSCOMITE
Coördinator Vital Craeninckx

HERDENKINGSREIZEN
Coördinator Oktaaf Duerinckx

MUSEA & TENTOONSTELLINGEN
Coördinator Marc Cauwbergs

REDACTIE
Vital Craeninckx, Oktaaf Duerinckx & Tom Devos

BESTUURSLEDEN

Rita BROOS, René CAUWBERGS, Stefan CAUWBERGS, Katrin DUERINCKX, Guido HENDRICKX (ere-voorzitter), Ingrid HENDRICKX, Rudi PEETERS, Marcel REYNDERS, Melanie SCHOUTERS, Evrard VAN GOIDSENHOVEN, Yvonne VANGILBERGEN & Fernand VANSEVENANT

REKENINGNUMMERS

Algemeen, Lidgelden & Donaties – KBC – IBAN BE84 7340 3632 1859 – BIC KREDBEBB
Herdenkingsreis Duitsland – KBC – IBAN BE96 7390 1554 9505 – BIC KREDBEBB

WEBSITE

https://www.meensel-kiezegem44.be/

Woord van de voorzitter

De tijd vliegt snel. Dat geldt ook voor onze vereniging. Terwijl de winter op kousenvoeten en in stilte voorbijgleed, wordt er door een gedreven equipe naarstig gewerkt in de voormalige pastorij van Meensel om het nieuwe museum tijdig klaar te stomen en buigen we ons met z'n allen over de organisatie van de herdenking op 11 augustus en de 22ste editie van de herdenkingsreis naar Neuengamme van 22 tot en met 25 augustus. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken u allen te danken om lid te willen blijven van de vereniging. Ook aan alle nieuwe leden van harte welkom. Uw steun is noodzakelijk opdat ons doel – herinnering en herdenking – bestendigd kan worden.

De zomerse temperaturen in februari haalden recordwaarden. De klimaatsverandering laat zich voelen. De reden waarom duizenden jongeren – 'bosbrossers' - wekelijks door de straten van onze steden trekken . Ik herinner mij nog levendig de strijd die 51 jaar geleden losbarstte rond ''Leuven Vlaams''. Ook toen trokken studenten massaal de straat op in het teken van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. Zelfs in Tienen, waar ik school liep, werd de speelplaats overrompeld en letterlijk 'opgekuist' door leerlingen van andere scholen en werden we massaal en luidkeels roepend meegesleurd richting centrum. Wisten wij exact waarover het ging ? Neen, maar deze spontane collectieve en intuïtieve actie had wel resultaat. Grote veranderingen in de geschiedenis zijn er gekomen door acties en sociale bewegingen. Op sociale media voelen sommigen zich geroepen om deze *''kinderen''* in soms schofterige bewoordingen aan te zien voor dom en onwetend. Critici wijzen jongeren op achtergelaten rommel op festivals, hun gemakzucht en verslaving aan de smartphone. Zij hebben een punt. Vraag in deze : waar ligt de oorzaak ? In 2015 werd te Parijs het klimaatakkoord goedgekeurd maar nooit was de uitstoot van broeikasgassen zo groot als op heden. Dat jonge mensen zich daarvan bewust zijn en dat uiten door niet in hun luie zetel te blijven liggen, kan ik best appreciëren. Zijn het trutten en domme ganzen ? Wat dan gezegd van de ridiculiserende reactie van Europese Commissie voorzitter, zijne eminentie J.C. Juncker op 21 februari in Brussel. Ik citeer letterlijk :

….. ''Men heeft mij voorgesteld om het doortrekken van alle Europese toiletten te harmoniseren. Dat zou nuttig zijn want we zouden enorm veel energie besparen. Maar op momenten dat we geconfronteerd worden met agressies met de oorlog in Irak, met onaanvaardbaar gedrag van Rusland in de belangrijkste gebieden ter wereld, dan is het niet het ideale moment om te zeggen : Kijk, we hebben een goed idee, we gaan het doortrekken van de toiletten harmoniseren…. Dat zou dan niet gepast gebleken zijn. En dus kan u tot op vandaag naar het toilet gaan zoals u wil…''

Tijdens Wereldoorlog II waren er jonge mensen die zich niet zo maar neerlegden bij de bezetting en de beknotting van hun vrijheid door de bezetter. Ze bleven niet bij de pakken zitten en gingen actief over tot verzet, zelfs tot het uiterste toe, ijverend voor een betere toekomst. Onze vrijheid danken we mede aan hen. Laten we zovele decennia later al deze zogezegd naïeve 'klimaatjongeren', al dan niet politiek aangestuurd, een klein beetje ''au sérieux'' nemen. En dat het Europees Parlement zich in het najaar bezint hoe de kandidaat-voorzitters omgaan met een probleem dat zoveel jonge mensen momenteel bezighoudt. Als **iedereen** op deze planeet voor zijn eigen deur veegt zijn alle wegen proper…

Volzet : 22ste Herdenkingsreis naar Noord-Duitsland in 2019

Van donderdag 22 tot zondag 25 augustus 2019 gaat onze 22e herdenkingsreis naar Noord-Duitse concentratiekampen en herdenkingsplaatsen door. Tijdens deze vierdaagse brengen we een bezoek aan verschillende herdenkingssites rond WOII en de zaak van Meensel-Kiezegem. Iedereen welkom en bedankt om in te schrijven. De plaatsen zijn allemaal ingenomen en wie er niet meer bij kan verwijzen we naar de volgende reis in 2020. Indien je dat wil, kan je nu reeds intekenen.

Informatie en aanpassing van de 22ste reis kan je hieronder terugvinden.

Programma (onder voorbehoud)

Donderdag 22 augustus 2019 (zoals voorzien)

Vertrek om **6u stipt** aan de parking op de Statiestraat in Meensel-Kiezegem

Meppen-Versen

Lunch in Esterwegen

Esterwegen

Optioneel: Österholzer Friedhof – Bremen (indien de tijd het toelaat)

Avondmaal & Overnachting in Swissôtel Bremen

Vrijdag 23 augustus 2019

Farge – Bunker Valentin - Bremen

Blumenthal – Bremen

Lunch te bepalen

Schützenhof – Bremen

(aangepast programma)

Stadswandeling in Hamburg

Avondmaal in Hamburg – Brauhaus Joh. Albrecht

Overnachten in Hamburg – Ruby Lotti Hotel

Zaterdag 24 augustus 2019

Neuengamme – Bezoek aan Gedenkhal

Neuengamme – Herdenking aan beeld De Wanhoop van Meensel-Kiezegem

Neuengamme – Bezoek aan Klinkerwerken & Haven

Lunch in KZ Gedenkstätte Neuengamme

Neuengamme – Vrij bezoek aan Musea & Herdenkingssite

Neuengamme – Afsluiten bij Crematorium

(Aangepast avondprogramma)

Bezoek Bullenhuser Damm

Avondmaal in Hamburg – Blockbrau

Avondprogramma – Bezoek aan o.a. Sankt-Pauli

Overnachten in Hamburg – Ruby Lotti Hotel

Zondag 25 augustus 2019

(Aangepast programma)

Optioneel: Bezoek Alte Fishmarkt voor de vroege vogels (5u)

Becklingen: Brits kerkhof

Lunch te bepalen

Bergen-Belsen

Afsluiten in Meensel-Kiezegem

Praktische Details (aangepast)

- We reizen met een luxe-autocar
- Tijdens de reis voorzien we een reisbrochure, aangepaste films en een uitgebreide bibliotheek over WOII en Meensel-Kiezegem- Ook zijn al onze uitgaven er te koop.
- Tijdens de hele reis zijn de gidsen ter beschikking
- We voorzien vanaf dit jaar voor elke dag ontbijt, middag- en avondmaal (dus de eerste dag hoef je geen lunchpakket mee te nemen), het middagmaal is niet inbegrepen in de prijs, maar zal ter plaatse worden afgerekend- Op de bus zijn drankjes en snacks te verkrijgen.
- Hoewel we graag veel plaatsen bezoeken, zijn we afhankelijk van het verkeer, dus is de laatst geplande bezoekplaats van iedere dag optioneel.
- Toegang tot alle musea is inbegrepen

Het definitieve programma verschijnt in onze volgende Nieuwsbrief.

Nationale Herdenking van de Politieke Gevangenen

Op **zondag 28 april 2019** om 14.30 uur in het Ereperk der Gefusilleerden Kolonel Bourgstraat te Schaarbeek (voormalige Nationale Schietbaan)

Georganiseerd door de Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden van België N.C.P.G.R.

Met medewerking van het War Heritage Institute, SERVIO, Koninklijke Nationale Strijdersbond van België (N.S.B.) en de Vrienden van Fort Breendonk.

Iedereen is van harte welkom om deze plechtigheid bij te wonen

Toespraak van Gabriela Fenyes aan de zuil in Neuengamme

Memorial Day 2018 / 18 november vertaling Oktaaf Duerinckx

In de vorige nieuwsbrief kondigden we aan dat de vertaling van de toespraak met de indringende getuigenis van Gabriela Fenyes, de tante van Swenja Granzow-Rauwald, zou verschijnen. We zijn het aan ons zelf verplicht het echte relaas van degenen die het meemaakten te publiceren. Swenja zelf is één van de medewerkers in Neuengamme die ook onze vereniging in het hart draagt en ons helpt bij onze opzoekingen. Uit de redevoering van haar tante wordt duidelijk van waar ze die gedrevenheid haalt.

Gabriella was twaalf jaar oud toen ze in mei 1944 met haar moeder Martha en haar tien jaar oude zus Eva uit haar huis in Szechenyistraat 10 in het vijfde district van Boedapest werd ontvoerd.

Alle drie zijn ze vermoord in het concentratiekamp Auschwitz.

Gabriella kon heel mooi tekenen. Er is een verzameling tekeningen van haar: spelende kinderen, idyllische landschappen en bloemen. Het laatste werkje dateert van 18 mei 1944: Een boeket gele bloemen.

Van de kleine Eva is er niets overgebleven, behalve een witte marmeren gedenksteen op de joodse begraafplaats in Boedapest waarop staat: Evikem en Gabikam, dat betekent in het Duits: Evalein en Gabylein.

Hun vader was Victor Fenyes

Mijn naam is Gabriela en mijn zus is Eva.

Onze vader was ook Victor Fenyes.

In 1946 trouwde hij voor de tweede keer: onze moeder Janka Fenyes, geboren Blau en we ontvingen op verzoek van onze moeder de namen van onze overleden halfzusjes.

We zijn allebei geboren in Hannover, ik in 1947 en Eva in 1949. Wij zijn de zogenaamde tweede generatie, na de Holocaust, de Shoah, joods-geboren kinderen.

Onze moeder, geboren in 1921, kwam uit een zeer groot traditioneel Hongaars-Joods gezin uit een dorp in het huidige Slowakije. Zij was de jongste van 13 kinderen van twee moeders.

Na de dood van zijn eerste vrouw, hertrouwde haar vader, onze grootvader.

De jongeren verlieten al snel het dorp en gingen meestal naar Boedapest, ook onze moeder. Daar begon ze aan een kleermakersopleiding, ze wilde de modeschool bezoeken in de opwindende en bruisende Donau-metropool.

Ze hield van de stad en het leven, koffiehuis Ruszwurm boven aan de burcht waar de jonge mensen mekaar ontmoetten, er een kleine zwarte dronken, een stuk Dobostaart aten en flirtten met de jongelingen, of andersom, de jonge mannen met de juffers.

In 1944, met de komst van de Duitsers, eindigde het leven van een vrolijke, blonde, levenslustige en mooie jonge vrouw plotseling.

Ze werd teruggebracht naar haar geboortedorp en met haar moeder naar het concentratiekamp Auschwitz gedeporteerd, waar haar moeder en bijna het hele gezin werden gedood. Meer dan 50 mensen.

Onze moeder kwam van Auschwitz naar Bremen, naar een buitenkamp van Neuengamme, naar Stuhr-Obernheide. In Bremen moest ze samen met andere gevangenenzussen en anderen het puin van de straten na bombardementen opruimen.

Trouwens, er is een foto van haar en de vrouwen hier in de herdenkingsplaats.

In april 1945 als de Britse troepen Bremen naderden, ruimde de SS het kamp Obernheide en deporteerde hun slachtoffers naar het concentratiekamp Bergen-Belsen.

Daar werd onze moeder, uitgemergeld tot een skelet en stervende, op 15 april 1945 door Britse troepen bevrijd.

Korte tijd bleef ze daar in het DP-kamp (Displaced persons) totdat ze onze vader ontmoette, die uit Hannover naar daar gekomen was.

Hij had verschillende concentratiekampen overleefd en verbleef uiteindelijk in het concentratiekamp Ahlem bij Hannover, dat ook een buitenkamp van Neuengamme was. Voor zover we weten kon hij ontsnappen met een paar kameraden.

Onmiddellijk na het einde van de oorlog opende hij een zelfhulpgroep in het stadhuis van Hannover, die zich bezig hield met de verzorging van gevangenen uit concentratiekampen. De benarde toestand van de overlevenden die zich in Hannover hadden verzameld was onbeschrijflijk, ze hadden niets te eten, geen burgerkleding - niets.

Later werd onze vader, hij was doctor in de rechten, voorzitter van het Comité van voormalige concentratiekampgevangenen, de concentratiekampcommissie genoemd.

Na de ontbinding van de commissie werkte hij in overheidsdienst, maar hij was ook onmiddellijk politiek betrokken en trad toe tot de SPD.

Reeds als kind nam hij ons mee naar partijevenementen of naar meibetogingen.

In een Hannoveraans café had hij ook op zondag een politieke stamtafel geïnstalleerd.

Natuurlijk nam hij ons altijd mee, maar we gleden liever langs de reling het café in.

Bij ons thuis werd veel aan politiek gedaan en we hadden permanent bezoek.

Onze moeder had het behoorlijk druk.

Zij was het die ervoor gezorgd dat Eva en ik joods onderwijs kregen: We namen deel aan de gebeurtenissen in de Joodse gemeenschap in Hannover, ging naar religieus onderwijs ... en ik had als eerste meisje na de Holocaust, de Shoah, in 1959 op de leeftijd van twaalf jaar, Bar Mitzwah, zogezegd het equivalent van communie of bevestiging.

Ik herinner me die dag nog heel goed. De hele gemeenschap was verzameld en er waren tal van gasten uit binnen- en buitenland.

Ik herinner me niet alleen de geschenken, maar ook de vele tranen van de volwassenen.

Er zweefde altijd iets onuitgesproken over ons. We wisten als kinderen dat veel dingen anders waren dan in de families van onze niet-joodse vriendinnen. Maar in ons huis hebben we er niet over gepraat.

Vooral omdat onze ouders Hongaars met elkaar spraken en met ons Duits. Eva en ik zeiden altijd: "Nu praten ze weer in hun geheime taal", en ze hebben ons die taal niet geleerd.

De Holocaust, de Shoah, de familietragedie was een absoluut taboe, hoewel we van in onze kindertijd met onze ouders de jaarlijkse herdenking in Bergen-Belsen bijwoonden, zelfs vandaag de dag nog, omdat onze moeder daar werd bevrijd en het gemeenschappelijke leven van onze ouders er begon. Onze vader stierf te vroeg in 1968 op 68-jarige leeftijd. Voor Eva en mijzelf is hij als een komeet: zijn kennis, zijn inzet voor de meest kwetsbare groepen van de samenleving, zijn persoonlijke bescheidenheid en edelmoedigheid hebben ons gevormd. En onze moeder nam tot haar dood in 2009 - onverschrokken - nooit een blad voor de mond – en vertelde haar kleindochter, de dochter van Eva, mijn nichtje Swenja, over de gruweldaden. Het is bekend uit relevante onderzoeken dat de meeste Holocaust-overlevenden pas met hun kleinkinderen over het onbegrijpelijke konden of wilden praten.

Maar: Dat ik voor u sta hier, vandaag, is alleen te wijten aan de wil om te overleven en de moed van onze ouders, onze families, alle overlevenden van de nazi-tirannie. Omdat ze ons eraan herinneren, ons vermanen en ons voortdurend smeken dat we waakzaam zouden zijn en de vrijheid en democratie blijven verdedigen. Vooral gedurende deze dagen van herdenking van de twee wereldoorlogen en de pogromnacht van 1938, waren er beklijvende toespraken en oproepen. Bundestag President Wolfgang Schäuble bestempelde de verwoesting van de Eerste en Tweede Wereldoorlog als een waarschuwing. Hij zei dat het netwerk van degenen die pleiten voor de rechtsstaat en het afzien van geweld op nationaal en internationaal niveau duidelijke gaten vertoont.

En of hij gelijk had!

Laat deze gaten niet groter worden, we zijn dat aan de slachtoffers en ook aan onszelf verschuldigd! Laten we waakzaam zijn en samen blijven. (Gabriela Fenyes)

Foto: helemaal links Swenja Gransow-Rauwald – spreker de tante Gabriele Fenyes-helemaal rechts Dr Detlef Garbe drecteur KZ Neuengamme.

Albert Van Hoey, in 2010 gastspreker op de herdenking in Meensel is overleden.

Albert Van Hoey werd in Kemzeke geboren op 27 januari 1924 en overleed op 25 januari 2019. Hij werd net geen 95 jaar. Op 19 juli 1944 werd hij door de bezetter bij hem thuis in Stekene opgepakt omdat hij te maken had met het verzet. In 1939 was hij afgestudeerd als onderwijzer. In plaats van te kunnen gaan werken werd hij opgesloten in de gevangenis van Gent. Enkele dagen later werd hij op transport gezet naar Buchenwald.

Op 3 april 2015 getuigt hij het volgende in de krant ''Het Nieuwsblad'' :

"Elke wagon zat propvol, zitten ging niet en er was amper verse lucht. Toen de deuren opengingen, stonden de SS'ers daar, met hun stokken en hun honden. We moesten ons uitkleden en werden onthaard – overal – en ontsmet. Vanaf dan waren we geen mensen meer, maar nummers. Ik kwam terecht in Blankenburg, waar vooral Belgen vastzaten, en daarna in Dora, waar de V2-bommen werden gemaakt. Het ochtendappel was niet meer dan een slavenmarkt. We werden uitgehongerd en als we geluk hadden vonden we wat paardenbloemen om op te eten. We trokken zelfs eens soep van een hondenkop. Ik kreeg stokslagen op mijn bloot zitvlak omdat ik stiekem een reep stof had omgedaan als sjaal, tegen een longontsteking en 42° koorts. Ik zag mijn vrienden – allemaal Vlamingen – één voor één sterven. Van de kou, van ziekte, opgehangen als voorbeeld. Ze werden als afval uit een treinwagon gegooid, of als honden in een put.

Ik kreeg nummer 75623. Eén keer sprak een kampbewaker mij aan als Herr Lehrer. . . . Even was ik niet meer een nummer maar een mens. Het deed me beseffen dat ook die kampbewakers maar mensen waren. In de lente van 1945, na negen maanden gevangenschap, vertrokken we uit Dora op dodenmars. Wie niet kon volgen werd doodgeschoten. Mijn vriend Phil Cornu, ook uit het Waasland, en in dezelfde periode opgepakt, liep naast mij en kon niet meer. Hij moest in de grachtkant gaan liggen en werd met twee geweerschoten afgemaakt door een SS'er. Ik kon er niet bij hoe iemand zo'n beest kon worden. . . . . .

Foto: Albert Van Hoey, burgemeester Chris Desaever en schepenen van Tielt-Winge, bezoeken het erekerkhof op 8 augustus 2010.

Terug thuis was ik vooral met mijn eigen historie bezig. Ik kon gelukkig trouwen met mijn Esther, het schoonste meiske van het Waasland. Zij had dertien maanden op mij gewacht. Ik kon schoolmeester worden in Stekene, later zelfs directeur. Ik heb vaak op de rand van de dood gestaan, maar toch heb ik een sprookjeshuwelijk gekregen met tot op heden 17 kleinkinderen en 25 achterkleinkinderen. Woede en wrok, daar was ik nooit mee bezig. Maar vergeven ? Dat ging niet. Tot in 2014 , op mijn hometrainer. Als ik nu het Onze Vader bid, flitst elke keer Phil Cornu door mijn hoofd. Die SS'er heb ik nooit meer gezien, nooit gesproken. Maar ik besef hoeveel geluk ik heb gehad dat ik hier geboren ben. Want wie zou ik geworden zijn als ik geboren was in een nazifamilie ? Die kampbewakers hebben niet het geluk gehad dat ik heb gehad. Dat besef is voor mij vergeving.''

Het nieuwe museum krijgt al een beetje vorm…

Na een dik half jaar van werken door de drie aannemers (Lieven Aertgeerts algemene bouwwerken, sanitair Jacobs en ELC elektriciteitswerken) zijn de grote breekwerken achter de rug. De verschillende kamers hebben hun definitieve vorm gekregen. En zo wordt ook het opzet van het nieuwe museum reeds zichtbaar.

De muren en plafonds werden bijgeplakt, opgeschuurd en vlak gemaakt. Deze verbergen een heel nieuw netwerk van elektriciteitsleidingen, beveiligingskabels en internetvoorzieningen. In de technische ruimte komen al deze leidingen samen. Daar is het nu nog wachten op de nieuwe elektriciteitskast om alles geordend en beveiligd onder te brengen.

Ondertussen wordt de plaatsing van de stopcontacten en de schakelaar voorbereid.

In de nieuw gemetste koker werd ondertussen ook de lift geïnstalleerd. Hierdoor wordt de toegankelijkheid van het museum en de vergaderzalen voor iedere bezoeker gegarandeerd.

Naast de nieuwe elektriciteitsvoorziening werd ook de aansluiting van de gas in orde gebracht zodat de nieuwe milieuvriendelijke gasketel het ganse museum kan verwarmen. Al de radiatoren werden gespoten en teruggeplaatst. De waterleiding werd gecontroleerd en een aanwezig lek werd hersteld. Tot slot werd ook de afvoer van het sanitair verlegd en aangesloten op de riolering. Aangezien in de Binkomstraat niet de juiste riolering aanwezig was, werd een bijkomende afvoerleiding in de tuin voorzien om te kunnen aansluiten op de riolering in de Heibosstraat.

Een trouw groepje enthousiaste vrijwilligers heeft, naast deze grote werkzaamheden, ook al zeer vele uren en zaterdagen gespendeerd om allerhande ondersteunende werkjes uit te voeren. Zo werden deuren en ramen reeds opgeschuurd in afwachting van de schilderwerken. De oude laminaat werd verwijderd en zal vervangen worden door nieuwe. De archiefzolder werd afgewerkt en ingericht en ook de seminariezolder werd zo goed als klaargemaakt om te schilderen en volledig af te werken. Om tot slot tot het kuis-, veeg- en borstelwerk te komen.

En natuurlijk mogen we naast al deze grote en kleine werkzaamheden ook niet vergeten dat er op het front van de inrichting van het museum zelf ook reeds heel veel werk werd verricht. De hierboven beschreven werken zullen de inrichting van het museum omkaderen en ondersteunen zodat het verhaal en de boodschap van MK 44 op een duidelijke maar ook unieke manier kan gebracht worden.

Er werd al heel veel verwezenlijkt maar toch hebben we nog een hele berg werk voor de boeg. Wij zullen ons echter met veel enthousiasme blijven inzetten om dit project tot een mooi einde te brengen. Samen met Tom en Marc danken wij dan ook iedereen die ons op één of andere manier reeds heeft geholpen en gesteund.

Een impressie op volgende pagina.

Katrin Duerinckx

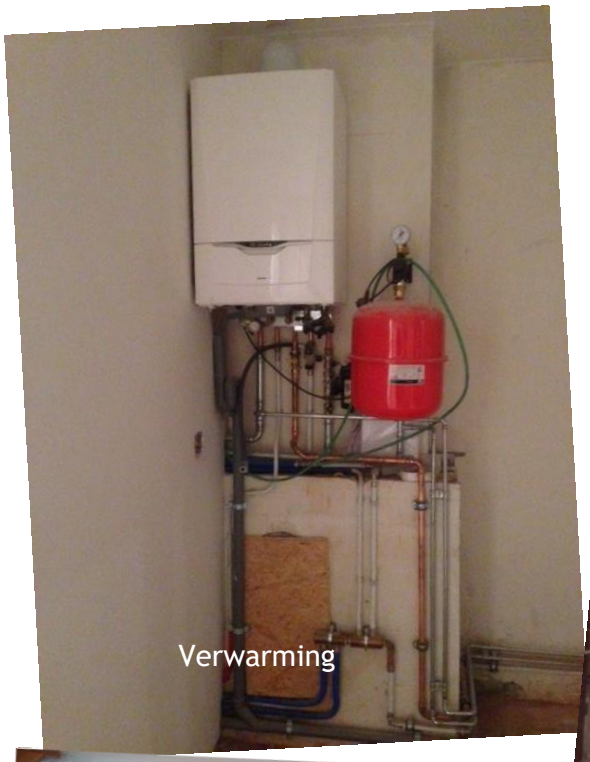
Verwarming

Elektriciteit

Lift

Keuken

Archiefruimte

Uitnodiging algemene feestvergadering

Zaterdag 27 april 2019

NCPGR Meensel-Kiezegem'44 vzw

De bestuursleden van vzw N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem'44 nodigen u uit op de jaarlijkse algemene feestvergadering op zaterdag 27 april 2019 om 12.00 uur in restaurant Alinea, Kerkstraat 31 in Meensel-Kiezegem. Deze vergadering biedt de gelegenheid tot een gezellig samenzijn voor al onze leden en sympathisanten.

Menu

Aperitief met bubbels en fruitsap

Sint-Jacobsvruchten met pastaparels

Dubarrysoep

Dodine van kalkoen fine champagne

Chocoladefantasie

Koffie

Wijnen en frisdranken

De deelnamekosten bedragen 'all-in' **€ 52** per persoon. Dit bedrag kan betaald worden door overschrijving op rekeningnummer **BE84 7340 3632 1859** en Bic KREDBEBB van de vzw N.C.P.G.R. Meensel-Kiezegem'44, Neckerspoelstraat 6, 3391 Meensel-Kiezegem met vermelding '27 april 2019'

Betaling aan de kassa is eveneens mogelijk mits tijdige voorafgaande telefonische bevestiging van uw aanwezigheid bij penningmeester Jos Lemmens : tel. 016 63 36 11

Alle inschrijvingen dienen te gebeuren uiterlijk tegen 22 april 2019.

Met de wens u op de feestvergadering te mogen verwelkomen, groeten wij u vriendelijk en met achting.